

**Профспілка металургів
і гірників України**

Проспект Д.Яворницького, 93
49000, Дніпро, Україна

тел.: +380 50 324 54 11
e-mail: profpmgu@gmail.com,
web: <http://pmguinfo.dp.ua>

**The Trade Union
of the Metalworkers and Miners
of Ukraine**

D.Yavornytskyi Avenue, 93
49000, Dnipro, Ukraine

phone: +380 50 324 54 11
e-mail: profpmgu@gmail.com,
web: <http://pmguinfo.dp.ua>

12.08.2026 № 01/198

Пану Гілберту Ф. Хунгбо
Генеральному директору
Міжнародної організації праці (МОП)

Пану Сергіюсу Гловацкасу
Координатору Бюро МОП з питань діяльності працівників
(ACTRAV) для Європи та Центральної Азії
Міжнародної організації праці (МОП)

Пану Атле Хойе
Генеральному секретарю
IndustriALL Global Union

Пані Джудіт Кіртон-Дарлінг
Генеральній секретарці
industriAll European Trade Union

Шановні пане Гілберте, пане Сергіюсу, пане Атле та пані Джудіт!

Профспілка металургів і гірників України змушена звернутися до вас у зв'язку з черговим жахливим воєнним злочином, вчиненим Російською Федерацією проти українських працівників.

У ніч на 11 серпня російська балістична ракета влучила у виробничі потужності ПАТ «Запоріжсталь». Внаслідок удару загинули семеро працівників, ще двадцять один отримав поранення. Це були не військові. Це були металурги, які виконували свій професійний обов'язок, дотримувалися вимог безпеки та прямували до укриття після сигналу повітряної тривоги. Російська ракета не залишила їм жодного шансу на порятунок.

Це не був випадковий наслідок війни. Це не були супутні втрати. Це був цілеспрямований напад на працівників.

Цей напад є частиною значно ширшої та системної кампанії терору проти працівників України. Практично кожне велике підприємство гірничо-металургійного комплексу України стало свідомою ціллю російських атак.

Особливо показовими є систематичні прицільні удари по машиністах тепловозів, які перевозять залізну руду, вугілля та металопродукцію. Такі атаки стали одним із методів російського терору, а кількість загиблих машиністів тепловозів уже сягнула десятків.

За кожною такою атакою стоять звичайні люди праці, які виплавляють сталь, видобувають залізну руду, перевозять критично важливі вантажі, утримують свої родини та забезпечують функціонування української економіки попри війну. Вони не є військовими цілями. Їхня єдина «провина» полягає в тому, що вони продовжують виконувати свою роботу під постійною загрозою російських ракет.

Росія проводить систематичну політику терору проти працівників України. Промислові підприємства, шахти, об'єкти енергетики, транспортна інфраструктура та робочі місця стали свідомими цілями російських атак. За кожним таким ударом стоять люди, які виплавляють сталь, видобувають руду, виробляють електроенергію, перевозять вантажі та забезпечують життєдіяльність української економіки в умовах війни.

Російська Федерація цілеспрямовано атакує саме тих людей, чие життя, безпеку, гідність і трудові права покликані захищати ваші організації.

Сьогодні українські працівники гинуть не через виробничі ризики чи порушення правил охорони праці. Вони гинуть тому, що Російська Федерація свідомо зробила працівників однією зі своїх воєнних цілей.

Це напад не лише на Україну. Це напад на фундаментальні принципи, на яких побудовані Міжнародна організація праці та міжнародний профспілковий рух: право на життя, безпечну працю, людську гідність і соціальну справедливість.

Ми переконані, що безкарність породжує нові злочини, а толерування агресії породжує ще більшу агресію. Кожна недостатньо рішуча реакція міжнародної спільноти лише заохочує Росію до продовження атак на мирних працівників і цивільну промислову інфраструктуру. Мовчання або нерішучість агресор сприймає як дозвіл продовжувати свої злочини.

Співчуття, якими б щирими вони не були, вже недостатньо.

Сьогодні захист українських працівників вимагає більшого, ніж слова солідарності. Він потребує рішучих міжнародних дій.

Ми щиро цінуємо солідарність, яку Міжнародна організація праці, IndustriALL Global Union та IndustriAll European Trade Union незмінно демонструють із початку повномасштабного вторгнення Росії. Ваша підтримка має неоціненне значення для українських працівників і профспілок.

Водночас масштаб і системний характер цих злочинів вимагають ще більш рішучої реакції міжнародної спільноти праці.

У зв'язку з цим ми закликаємо вас:

- публічно й недвозначно засудити цей цілеспрямований напад на українських працівників;
- посилити міжнародний політичний та інституційний тиск на Російську Федерацію й підтримати її подальшу ізоляцію в міжнародних організаціях, де це можливо;
- використати всі наявні міжнародні механізми для забезпечення притягнення до відповідальності за злочини, вчинені проти цивільних працівників і промислової інфраструктури;
- посилити міжнародну підтримку українських профспілок, родин убитих працівників, поранених, а також програм, спрямованих на захист працівників і відновлення безпечних умов праці.

Убивства працівників на їхніх робочих місцях ніколи не повинні сприйматися як ще один наслідок війни.

Якщо міжнародна спільнота дозволить таким злочинам стати буденністю, це підрве самі цінності, на яких ґрунтуються Міжнародна організація праці та міжнародний профспілковий рух.

Захищати сьогодні українських працівників означає захищати універсальні трудові права в усьому світі.

Кожен напад на українських працівників є нападом на цінності, які поділяє міжнародний профспілковий рух. Ми віримо, що ваші організації й надалі твердо стоятимуть поруч з українськими працівниками — не лише словами, а й рішучими міжнародними діями.

З повагою,

Голова Профспілки

Богдан Оверковський